

Medans jag håller i linan

förstod, jag var rädd för dig
jag ville inte erkänna dig, att du fanns, finns där
ofrånkomligt

oundkomligt står jag inför dig
du är vacker säger somliga, ingen vill ha dig
inte jag heller, jag är rädd

du är vit, ljus, säger en del
andra menar att du bara är svart, ingenting
jag struntar i vilket, jag är bara rädd

du kommer när jag minst anar det
eller, när jag känt din närvaro flera dagar

min instinkt är rätt, det var du

efteråt minns jag ingenting
allt gick till spillo

som all strävan bortblåst
som allt underbart, vakuum

i cirklar

alla som hav i svarta hål
allt som förgängligt

för vinden böjer, de står
lätt lutade eller vikta

ibland rör dom sig inte

jag är rädd
det ofrånkomliga lever i mig
styr mitt liv

jag kommer inte ifrån bara närmare
sanningen är den

jag vet

jag vet

jag håller i linan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LenaJohansson med Poeter.se id #9122 innehar upphovsrätten